

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1971

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
192

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 995. Περί επέκτασης των διατάξεων του άρθρου 2 του Ν. Δ)τος 82)1969 επί των τακτικών υπαλλήλων των Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως ως και των διατάξεων των άρθρων 9 του Ν. Δ)τος 3894)1958 και 7 παρ. 1 του Ν. Δ)τος 3893)1958 επί των τακτικών υπαλλήλων των παραρτημάτων του Κλάδου Ασφαλίσεως κατά της Ασθενείας των Δημοτικών και Κοινοτικών υπαλλήλων//... 1
- N. Δ. 996. Περί αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων του Ν. Δ. 86)1969 «περί Δασικού Κώδικος» και Κωδικοποιήσεως των υπ' αριθ. 871, 1971 και 919)1971 Ν. Δ)των. ... 2
- N. Δ. 998. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν. 3217)55 περί αγοράς υπό του Δημοσίου εκτάσεων του Ο.Δ.Ε.Π. ως ούτος ισχύει μετά την τροποποίησιν και συμπληρώσιν του υπό του Ν. Δ. 4546)66. ... 3
- ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ**
Περί συστάσεως θέσεων Ίεροκήρυκος εις Ίεράς Μητροπόλεις. ... 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 995

Περί επέκτασεως των διατάξεων του άρθρου 2 του Ν. Δ)τος 82)1969 επί των τακτικών υπαλλήλων των Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως ως και των διατάξεων των άρθρων 9 του Ν. Δ)τος 3894)1958 και 7 παρ. 1 του Ν. Δ)τος 3893)1958 επί των τακτικών υπαλλήλων των παραρτημάτων του Κλάδου Ασφαλίσεως κατά της ασθενείας των Δημοτικών και Κοινοτικών υπαλλήλων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, απέφασισαμεν και διατάσσομεν:

*Άρθρον 1.

Αί διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. Δ)τος 82)1969, «περί προσμετρήσεως εις την πολιτικήν υπηρεσίαν των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου της προϋπηρεσίας των εις τας Ένόπλους Δυνάμεις την Βασιλικήν Χωροφυλακήν και τὸ Λιμενικὸν Σώμα» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀναδρομικῶς τούτων παρὰ τοῖς Ασφαλιστικοῖς Ταμείοις Ἐπικουρικής Ἀσφαλίσεως καὶ ἐπὶ τῶν τακτικῶν υπαλλήλων τῶν Ὄργανισμῶν

Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως τῶν ἐνταχθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν. Δ)τος 4541)1966, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δικαιουμένων ἐντάξεως ἢ ἐπανεντάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 11 τοῦ Ν. Δ)τος 689)1970, ὑπολογιζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν προϋπηρεσιῶν αἰτίνες προσμετρήθησαν διὰ τὴν ἐντάξιν ἢ ἐπανένταξιν τῶν ὡς ἄνω υπαλλήλων.

*Άρθρον 2.

1. Ἡ, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν. Δ)τος 3894)1958 «περί ὀργανώσεως τῆς υπηρεσίας τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων», προβλεπομένη ἀσφάλισις εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κλάδου Ασφαλίσεως κατὰ τῆς Ασθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, ἐπεκτείνεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ εἰς τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τῶν Παραρτημάτων τοῦ ἀνωτέρω Κλάδου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. Δ)τος 3893)1958 «περί διατάξεων τινων, ἀφορωσῶν τὸν Κλάδον Ασφαλίσεως κατὰ τῆς Ασθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν τακτικῶν υπαλλήλων τῶν Παραρτημάτων τοῦ Κλάδου τούτου καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν.

*Άρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνομτι τοῦ Βασιλέως
Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

*Ἐθνεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(2)

"Άρθρον 3.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 996

Περί αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως διατάξεών των του Ν.Δ. 86)1969 (περί Δασικού Κώδικος) και Κωδικοποιήσεως των υπ' αριθ. 871)1971 και 919)1971 Ν. Δ)των.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασάμεν και διατάσσομεν:

"Άρθρον 1.

Το άρθρον 54 του Ν.Δ. 86)1969 αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«Άρθρον 54.

Άπαλλοτριώσεις εντός των εθνικών δρυμών και εκτάσεων κηρυχθεισών ως διατηρητέων μνημείων της φύσεως.

1. Πάσης μορφής και χρήσεως έδαφικαί εκτάσεις, ως και έμπράγματα δικαιώματα επ' αυτών, εντός του κατά τας διατάξεις του άρθρου 79 καθοριζομένου πυρήνος των εθνικών δρυμών και εκτάσεων κηρυχθεισών ως διατηρητέων μνημείων της φύσεως, άπαλλοτριούνται αναγκαστικώς υπέρ του Δημοσίου, διά λόγους δημοσίας ωφελείας, συνισταμένης εις την εκπλήρωσιν των εν άρθρω 78 σκοπών, της άπαλλοτριώσεως κηρυσσόμενης διά κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Έθνικης Οικονομίας.

2. Αί κατά την προηγουμένη παράγραφον άπαλλοτριώσεις δύναται να επιβληθούσιν εντός της κατά τας διατάξεις του άρθρου 79 καθοριζομένης περιφερειακής ζώνης των εθνικών δρυμών.

3. Αί άπαλλοτριωθεία κατά τας διατάξεις του παρόντος εκτάσεις καθορίζονται υπό Έπιτροπής εκ του Προϊσταμένου της Δασικής Υπηρεσίας Διευθυντού δασών ή Νομοδασάρχου ή Δασάρχου, του Διευθυντού Γεωργίας και του Οικονομικού Έφόρου της περιοχής, εις ήν κείνται αί εκτάσεις αύται».

"Άρθρον 2.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 61 του Ν.Δ. 86)1969 αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«1. Κατά του έπιχειρούντος εκχέρσωσιν, ύλοτομίαν, σποράν ή οίανδήποτε έτέραν διακατοχικήν πράξιν επί δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών, μοναστηριακών ή άνηκόντων εις ιδρύματα εν γένει δασών, αναδασωτέων εκτάσεων, χορτολιβαδικών έδαφών και μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή μερικώς δασοσκεπών λιβαδίων και χορτολιβαδικών έδαφών και άσχετως του χρόνου καθ' όν αί πράξεις αύται έπεχειρήθησαν, συντάσσεται και κοινοποιείται παρά του άρμοδίου Διευθυντού δασών ή Νομοδασάρχου ή Δασάρχου πρωτόκολλον διοικητικής άποβολής. Διά του πρωτοκόλλου, προκειμένου περί δημοσίων δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων και χορτολιβαδικών έδαφών, βεβαιούται υπό του Διευθυντού δασών ή Νομοδασάρχου ή Δασάρχου κατά του καταλαβόντος και υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, ή εις έάρος του Δημοσίου τυχόν έπελθούσα ζημία, τό ποσόν άποκαταστάσεως ταύτης, ως και τό ποσόν της όφειλομένης άποζημιώσεως χρήσεως.

Τό πρωτόκολλον καθίσταται όριστικόν και θεωρείται ότι ό καθ' ού άπεδέχθη τούτο, έάν εντός τριάκοντα ήμερών από της επίδόσεως, μη παρεκτεινομένης λόγω άποκαταστάσεως, δέν άσκήση κατ' αύτό άνακοπήν».

2. Είς τό τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 61 του Ν. Δ. 86)1969 προστίθεται έδάφιον έχον ούτω:

«Τό επί της άνακοπής δικάζον, κατά τας διατάξεις των παρ. 2 και 4 του παρόντος άρθρου, Είρηνοδικείον και κατ' έφεσιν μονομελές Πρωτοδικείον, αποφαινεται διά της αύτης άποφάσεως και περί της τυχόν επιβληθείσης άποζημιώσεως χρήσεως».

Τό άρθρον 78 του Ν.Δ. 86)1969 αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«Άρθρον 78.

Έθνικοί δρυμοί, αισθητικά δάση και διατηρητέα μνημεία της φύσεως.

1. α) Διά Βασιλικού Διατάγματος εκδιδομένου επί τη προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, δύναται να κηρύσσονται ως έθνικοί δρυμοί δασικαί περιοχαί, αί όποιαί παρουσιάζουν ιδιαίτερον ενδιαφέρον εξ έόψεως διατηρήσεως της άγρίας χλωρίδος και πανίδος, των γεωμορφικών σχηματισμών, του ύπεδάφους, της άτμοσφαιρας, των υδάτων και γενικώς του φυσικού περιβάλλοντος των και των όποιων κρίνεται επιβεβλημένη ή προστασία, ή διατήρησις και ή βελτίωσις της συνθέσεως, της μορφής και των φυσικών καλλονών των, δι' αισθητικήν, ψυχικήν και υγιεινήν άπόλαυσιν και ανάπτυξιν του τουρισμού, ως και την διενέργειαν πάσης φύσεως επιστημονικών έρευνών.

β) Διά του αύτου Βασιλικού Διατάγματος, καθορίζονται ώσαύτως ή περιφέρεια και ή έκτασις εκάστου έθνικού δρυμού, ως και τά όρια αύτου.

γ) Συνιστάται Συμβούλιον Έθνικών Δρυμών, τό όποιον, συνεργόμενον τακτικώς μέν δις τουλάχιστον κατ' έτος, εκτάκτως δέ όσάκις ήθελε συγκληθῆ δι' άποφάσεως του Υπουργού Έθνικης Οικονομίας, εισηγείται εις τούτον περί των λεπτεών μέτρων διά την εκπλήρωσιν των σκοπών των εθνικών δρυμών. Η σύνθεσις και λειτουργία του Συμβουλίου καθορίζονται διά Βασιλικού Διατάγματος, εκδιδομένου επί τη προτάσει του Υπουργού Έθνικης Οικονομίας.

2. Δάση ή φυσικά τοπία, μη παρουσιάζοντα τά εν τη παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου χαρακτηριστικά γνωρίσματα, έχοντα όμως ιδιαιτέραν αισθητικήν, υγιεινήν και τουριστικήν σημασίαν, ως και τοιαύτην επιβάλουσαν την προστασίαν της πανίδος, χλωρίδος και του ιδιαιτέρου φυσικού των κάλλους, δύναται να κηρύσσονται διά Βασιλικού Διατάγματος, εκδιδομένου επί τη προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, ως «αισθητικά δάση», ήτοι ως δάση άναφυχής, υγείας και περιπάτου ή τοπία ιδιαιτέρου φυσικού κάλλους.

3. Εκτάσεις, δημόσιαί, ή ού, μη δυνάμεναι να χαρακτηρισθούσιν, κατά τά άνωτέρω, ως έθνικοί δρυμοί ή αισθητικά δάση, παρουσιάζουσαι όμως ιδιαιτέραν παλαιοντολογικήν, γεωμορφολογικήν και ιστορικήν σημασίαν, δύναται να κηρύσσονται διά Βασιλικού Διατάγματος, εκδιδομένου επί τη προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, ως «διατηρητέα μνημεία της φύσεως». Ομοίως, ως διατηρητέα μνημεία της φύσεως, δύναται να κηρύσσονται δι' άποφάσεως του Υπουργού Έθνικης Οικονομίας δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δένδρα ή συστάδες δένδρων, ύγροβιότοποι, ως και σπάνια είδη φυτών, παρουσιάζοντα ιδιαιτέραν βοτανικήν, φυτογεωγραφικήν, αισθητικήν και ιστορικήν σημασίαν.

4. Επί της συνδρομή λόγων προστασίας ή προαγωγής ή ανάπτυξεως γενικωτέρας σημασίας τομέων της Έθνικης Οικονομίας, διά Βασιλικού Διατάγματος, εκδιδομένου επί τη προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, επιτρέπεται ό μεταχαρακτηρισμός έθνικού δρυμού εις αισθητικόν δάσος ή εις διατηρητέον μνημείον της φύσεως, ό του αισθητικού δάσους, εις έθνικόν δρυμόν ή διατηρητέον μνημείον της φύσεως και ό του διατηρητέου μνημείου της φύσεως εις έθνικόν δρυμόν, ή αισθητικόν δάσος, ως και ή τροποποίησις των όρίων, της εκτάσεως και της περιφερείας των Έθνικών δρυμών, των αισθητικών δασών και των διατηρητέων μνημείων της φύσεως».

"Άρθρον 4.

Μετά τό άρθρον 78 του Ν.Δ. 86)1969, προστίθεται άρθρον 78Α έχον ούτω:

α' Άρθρον 78 Α.

Άπονομή εθνικού διπλώματος εις εθνικούς δρυμούς.

1. Είς τους εθνικούς δρυμούς, οι οποίοι παρουσιάζουν γενικώτερον επιστημονικόν και τουριστικόν ενδιαφέρον, απονέμονται διά Βασιλικού Διατάγματος, εκδιδόμενου επί τη προτάσει του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, κατόπιν εκθέσεως Επιτροπής Έμπειρογνομόνων, εθνικόν δίπλωμα προστασίας της φύσεως, επιδιδόμενον εις τόν οικείον νομόρχην.

2. Η κατά την προηγουμένη παράγραφον έπιτροπή συγκροτείται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και αποτελείται: α) Έκ του Γενικού Διευθυντού Δασών του Υπουργείου Γεωργίας, ως Προέδρου, β) εκ του Κοσμητόρου της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και γ) εκ του Προέδρου της Ελληνικής Έταιρείας Προστασίας της Φύσεως. Διά της αὐτῆς αποφάσεως ορίζονται και οι αναπληρωταί του Προέδρου και των μελών της Έπιτροπῆς, ως και τὰ της λειτουργίας ταύτης. Δι' ομοίως αποφάσεως ρυθμίζεται πάσα αναγκαία λεπτομέρεια διά την εφαρμογήν του παρόντος».

Άρθρον 5.

Το άρθρον 79 του Ν.Δ. 86)1969 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

α' Άρθρον 79.

Σύνθεσις, έκτασις και κανονισμός λειτουργίας των εθνικών δρυμών.

1. Έκαστος εθνικός δρυμός αποτελείται:

α) Άπό τόν πυρήνα αυτού ή τόν καθ' έαυτό εθνικόν δρυμόν. άπολύτου προστασίας, έκτάσεως ούχι έλάσσονος των 1.500 έκταρίων, εξαίρεσει των εις τὰς νήσους ιδρυομένων δρυμών, αϊτινες δύνανται να έχουν και μικροτέραν έκτασιν.

β) Άπό την περι τόν πυρήνα ζώνην (περιφερειακήν ζώνην). αναλόγου έκτάσεως, τουλάχιστον ίσης προς τόν πυρήνα, ή εκμετάλλευσις της οποίας οργανούται κατά τρόπον συμβάλλοντα εις την εκπλήρωσιν των υπό του πυρήνος του εθνικού δρυμού επιδιωκομένων σκοπών. Η ζώνη αύτη δύναται να παραλείπεται, εφ' όσον επιτυγχάνεται δι' άλλων μέσων πλήρης προστασία του πυρήνος του εθνικού δρυμού.

2. Διά κανονισμού, εκδιδόμενου δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και δημοσιευομένου εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται τὰ της οργανώσεως, λειτουργίας και διαχειρίσεως έκάστου εθνικού δρυμού».

Άρθρον 6.

Το άρθρον 80 του Ν. Δ. 86)1969 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

α' Άρθρον 80.

Άπαγόρευσις εντός του πυρήνος εθνικών δρυμών και των διατηρητέων μνημείων της φύσεως. Οργανώσις της περιφερειακής ζώνης εθνικών δρυμών και των αισθητικών δασών.

1. Προς εκπλήρωσιν των σκοπών διά τους οποίους ήδη έχουν συσταθῆ ή ήθελον συσταθῆ οι εθνικοί δρυμοί και αι κηρυχθείσαι ως διατηρητέα μνημεία της φύσεως έκτάσεις, απαγορεύεται, επί ποινή άπολύτου άκυρότητας, ή εντός του πυρήνος του εθνικού δρυμού και των χώρων των διατηρητέων μνημείων της φύσεως πάσης μορφῆς παραχώρησις προς φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, ως και εις δημοσίας υπηρεσίας, προς επιδίωξιν οιοδήποτε έτέρου σκοπού.

2. Άπαγορεύεται, ώσαύτως, εντός του πυρήνος των εθνικών δρυμών και των χώρων των διατηρητέων μνημείων της φύσεως:

α) Η άνόρυξις και εκμετάλλευσις μεταλλείων και λατομείων, ή άπόληψις οιοδήποτε όρυκτου προϊόντος και έν γένει έκτέλεσις πάσης συναφοῦς εργασίας ή ή κατασκευή σχετικῆς εγκαταστάσεως.

β) Η άνασκαφή, ή έπιχωμάτωσις, ή δειγματοληψία και πάσα άλλη ενέργεια, τείνουσα εις την φθοράν και άλλοίωσιν των γεωμορφικών σχηματισμών και φυσικών καλλονών.

γ) Η τοποθέτησις διαφημιστικῶν πινακίδων και άγγελιῶν, πλὴν των υπό του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας εγκρινομένων και σκοποῦσων εις την ανάπτυξιν του τουρισμοῦ, της φιλοδαμικής ενημερώσεως, των επιστημονικῶν μελετῶν και την εξυπηρέτησιν γενικωτέρων συμφερόντων.

δ) Αί βιομηχανικαί δραστηριότητες έν γένει.

ε) Η εγκατάστασις οικισμῶν, οικιῶν, άγροικιῶν, παραπηγμάτων και ή κατασκευή παντός έν γένει έργου, εξαίρεσει των άπαραιτήτων διά την προστασίαν και λειτουργίαν του εθνικού δρυμού ή των διατηρητέων μνημείων της φύσεως έργων, ως ή κατασκευή δασικῶν κτιρίων, τοιούτων δι' εγκαταστάσιν δασικῶν επιστημονικῶν εργατηρίων, οδικῶ δικτύου, ή διάνοξις άντιπυρικών ζωνῶν, ή πραγματοποίησις ύλωρικῶν και λοιπῶν προστατευτικῶν έργων.

στ) Η ύλοτομία, ή κοπή, ή εκρίζωσις, ή καταστροφή, ή συλλογή ή ή μεταφορά φυτικῶν ειδῶν και δασικῶν προϊόντων.

ζ) Η βροκή παντός ζώου καθ' όλην την διάρκειαν του έτους και ή κατασκευή πάσης φύσεως κτηνοτροφικῶν έργων, ως ποτιστῶν, στεγάστρων.

η) Η θήρα παντός ζώου, πλὴν των επιβλαβῶν θηραμάτων, των οποίων επιτρέπεται, κατόπιν αποφάσεως του νομάρχου, ή διά δολωμάτων δίωξις ως και ή πρόσ τόν σκοπόν τουτον διάβασις μετά κηρυγετικού όπλου, μετά ή άνευ κυνός, διά μέσου του εθνικού δρυμού και

θ) Η άλιεία καθ' όλην την διάρκειαν του έτους, εντός λιμνῶν και έρεινῶν ρεόντων ύδάτων.

3. α) Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, δύναται, δι' αποφάσεώς του, να λαμβάνη πᾶν μέτρον, άποβλέπον εις την προστασίαν του εθνικού δρυμού, των αισθητικῶν δασῶν και των διατηρητέων μνημείων της φύσεως, ως και εις την εκπλήρωσιν των σκοπῶν ιδρύσεως αὐτῶν.

β) Άστυνομικαί δασικαί διατάξεις, εκδιδόμεναι υπό της οικείας δασικής υπηρεσίας εις τὰ πλαίσια του παρόντος και των αποφάσεων του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και δημοσιευόμεναι κατά την ισχύουσαν νομοθεσίαν, δύναται να ρυθμίζουσι θέματα, άφορῶντα εις την προστασίαν έν γένει των εθνικῶν δρυμῶν, των αισθητικῶν δασῶν και διατηρητέων μνημείων της φύσεως.

4. Διά την προστασίαν, οργανώσιν και βελτίωσιν των περιφερειακῶν ζωνῶν, ήτοι των χώρων περιορισμένης προστασίας των εθνικῶν δρυμῶν, ως και των αισθητικῶν δασῶν, δύναται υπό της οικείας δασικής υπηρεσίας να λαμβάνωντα: μέτρα και να εκτελοῦνται τὰ ένδεδειγμένα έργα, ιδίαι:

α) Η προστασία και αύξησις της άγρίας πανίδος και χλωρίδος ή και μείωσις τούτων, καθ' είδος και αριθμόν, εντός των ένδεδειγμένων όρίων βιολογικής ισορροπίας μεταξὺ των ειδῶν άφ' ενός της πανίδος και άφ' έτέρου της χλωρίδος, ως επίσης της ισορροπίας μεταξὺ άλλήλων.

β) Η διατήρησις των γεωμορφικῶν σχηματισμῶν και ή προστασία των φυσικῶν καλλονῶν, ως και ή διά τεχνητῆς επέμβάσεως καλύτερα αὐτῶν εκμετάλλευσις, από αισθητικῆς και τουριστικῆς άπόψεως.

γ) Η λήψις προληπτικῶν και κατασταλτικῶν μέτρων, προς προστασίαν του εθνικού δρυμού και των αισθητικῶν δασῶν.

δ) Η ίδρυσις έκτροφείων θηραμάτων και ίχθυοτροφείων, προς αύξησιν της άγρίας πανίδος, ως και ή διά καταλλήλων δασοτεχνικῶν χειρισμῶν διατήρησις, βελτίωσις και επέκτασις της βλαστῆσεως. ή ίδρυσις δασικῶν φυτωρίων και δασικῶν δεινδροκήπων (ARBORETUM), ως και ή διά φυσικῆς και τεχνητῆς οδοῦ αναγέννησις της χλωρίδος.

ε) Η κατασκευή του άπαραιτήτου οδικῶ δικτύου και των αναγκαιῶν δασικῶν κτιριακῶν εγκαταστάσεων, ως δασοφυλακείων, πυροφυλακείων και εργατηρίων επιστημονικῶν πειραμάτων και έρευνῶν.

στ) Η ίδρυσις θερινῶν και χειμερινῶν εγκαταστάσεων, διά την εξυπηρέτησιν των κατασκηνώσεων, της όρειβασίας, του τουρισμοῦ και του άθλητισμοῦ έν γένει.

ζ) Η συλλογή ή ή εκρίζωσις φυτικῶν ειδῶν και ή μεταφορά αὐτῶν, ως και ή σύλληψις και μεταφορά άγρίων ζώων, δύναται να έπιτραπῆ, κατόπιν εγκρίσεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας δι' επιστημονικούς σκοπούς».

"Αρθρον 7.

Τὸ ἀρθρον 81 τοῦ Ν. Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

"Αρθρον 81.

Ἐκτέλεσις δασικῶν ἔργων.

Ἡ μελέτη καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν πάσης φύσεως ἔργων καὶ ἐργασιῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἀρθρου 80, ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν, τῶν αἰσθητικῶν δασῶν καὶ τῶν διατηρητέων μνημείων τῆς φύσεως, ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως δασοτεχνικῶν ἔργων διατάξεις τοῦ δασικοῦ Κώδικος.

"Αρθρον 8.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 138 τοῦ Ν. Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. α) Τὸ τίμημα τῶν, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφο, διατιθεμένων προϊόντων, καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας ἢ τῆς διαταγῆς διαθέσεως ἄνευ δημοπρασίας, εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ διάθεσις.

β) Ἡ παράδοσις τῶν δασικῶν προϊόντων δύναται νὰ γίνη ἐφ' ἅπαξ καὶ τμηματικῶς. Ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος δύναται νὰ γίνη καὶ τμηματικῶς, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν διακηρῆξιν τῆς δημοπρασίας ἢ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς διαθέσεως τῶν προϊόντων ἄνευ δημοπρασίας ἔχει περιληφθῆ ὁ ὅρος περὶ τῆς τμηματικῆς καταβολῆς καὶ ἔχει καθορισθῆ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ προθεσμία καταβολῆς τῶν δόσεων.

γ) Ἐπὶ τμηματικῆς παραδόσεως τῶν προϊόντων, ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος γίνεται τμηματικῶς, ἐκάστης τῶν δόσεων προκαταβαλλομένης ἐντὸς προθεσμίας δέκα (10) ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ διακηρῆξιν τῆς δημοπρασίας ἢ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς προβλεπομένης ἡμερομηνίας τμηματικῆς παραδόσεως τῶν προϊόντων, ἢ ἐὰν τὸ τοιοῦτον δὲν προβλέπεται, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κοινοποιήσεως τῆς εἰδοποιήσεως τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς ἐτοιμοπαράδοτου ποσότητος τῶν προϊόντων.

δ) Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς τμηματικῆς καταβολῆς τοῦ τιμήματος, ὁ πλειοδότης ἢ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ διάθεσις, ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, καταβάλλει ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τῶν διατιθεμένων προϊόντων, τὰ δὲ ἐπιπλέον δύο τρίτα ἐντὸς ἐξ (6) μηνῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς προσκομίσεως ἰσοπόσου ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς, ἐγγυωμένης τὴν καταβολὴν ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, ὡς ἀνωτέρω, τοῦ ποσοῦ ἐκάστης δόσεως καταβαλλομένου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως, τῆς ἐν τῇ διακηρῆξιν τῆς δημοπρασίας ἢ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς, διαθέσεως, ὀριζομένης προθεσμίας ἐξοφλήσεως τῶν.

ε) Ἦν περιπτώσει διαθέσεως διὰ δημοπρασίας ἢ ἄνευ ταιούτης τεχνικῆς ἐξουσίας δρυός, ὡς καὶ διαθέσεως τῶν ὑπὸ τῶν Κρατικῶν Δασικῶν Βιομηχανιῶν παραγομένων προϊόντων ξύλου, ἡ τμηματικὴ καταβολὴ τοῦ τιμήματος, δύναται νὰ γίνη διὰ διαθέσεως, ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας ἢ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς διαθέσεως ἄνευ δημοπρασίας, ποσοστοῦ ἴσου πρὸς δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο ο) τῆς ἀξίας τῶν ἀνωτέρω προϊόντων, τοῦ ὑπολοίπου καταβαλλομένου ἐντὸς ἐννέα (9) μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς προσκομίσεως ἰσοπόσου ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς, ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς, ἐγγυωμένης τὴν καταβολὴν τοῦ ποσοῦ ἐκάστης ἐκ τῶν δόσεων, καθοριζομένων ἐν τῇ σχετικῇ διακηρῆξιν ἢ τῇ ἐγκριτικῇ διαταγῇ διαθέσεως.

στ) Ἐντὸς τριῶν (3) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς εἴτε ὀλοκλήρου τῆς ἀξίας τῶν διατιθεμένων προϊόντων, εἴτε τοῦ ποσοστοῦ αὐτῆς, κατὰ τὰ ὑπὸ στοιχείον ε' τῆς παρούσης παραγράφου, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πωλητήριον ἔγγραφο, ὅπου καὶ ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ

καὶ ὁ τελευταῖος παραλαμβάνει τὰ προϊόντα, κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὀριζόμενα.

ζ) Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δεκαήμερου προθεσμίας διὰ τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καταβολὴν τοῦ τιμήματος τῶν ἐκποιουμένων προϊόντων, ἀν ὁ ἀγοραστὴς δὲν καταθέσῃ τοῦτο, ἐφ' ὅσον μὲν ἡ διάθεσις ἐγένετο διὰ δημοπρασίας, τὰ προϊόντα ἀνακτεῖσθαι ἰσχύουν εἰς θάρος του, ἐφ' ὅσον δὲ ἡ διάθεσις ἐγένετο δι' ἐγκριτικῆς διαταγῆς, οὗτος κηρύσσεται ἔκπτωτος. Τῆς τελευταίας αὐτῆς περιπτώσεως ἐξαιρεῖται τὸ Δημόσιον, τὰ Ν.Π. Δ.Δ. καὶ οἱ Ὄργανισμοί, οἱ ἐποπτευόμενοι καὶ ἐπιχορηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

"Αρθρον 9.

Τὰ ἐδάφια στ' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 200 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«στ) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐντὸς δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν θήρα δι' ὀπλων ἐχόντων βύσμα ἐξ ὕλης, ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ μεταδοθῆ τὸ πύρον.

«ζ) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐντὸς δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν».

"Αρθρον 10.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἀρθρου 254 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀγορὰ ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἐκτάσεων, ὡς καὶ ἐρημονήσων, ἐνθα διατίθων αἰγάροι ἢ ἕτερα εὐγενῆ θηράματα ἢ σπάνια εἶδη θηραμάτων πρὸς δημιουργίαν ἐντὸς τούτων ἐκτροφείων θηραμάτων ἢ πρὸς ἴδρυσιν σταθμῶν παρακολούθησεως καὶ δακτυλιώσεως ἀποδημητικῶν πτηνῶν. Ὁμοίως, ἐπιτρέπεται ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κτημάτων, οἰσθητικῆς φύσεως, κειμένων ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1, 4, 5 τοῦ παρόντος ἀρθρου ὡς καὶ αἱ παράγραφοι 1, 2, 3 τοῦ ἀρθρου 253 τοῦ Ν.Δ. 86)1969, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν, περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω διατάξεις, τούτων θεωρουμένων ὡς δημοσίας ὠφελείας».

"Αρθρον 11.

Κυνηγετικαὶ περίοδοι — Ἄδειαι θήρας.

Αἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθρου 261 τοῦ Ν. Δ. 86)1969 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἡ κυνηγετικὴ περίοδος, καθ' ἣν γενικῶς ἐπιτρέπεται ἡ θήρα, ἀρχεται :

α) Τοῦ λαγοῦ, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10 Ἰανουαρίου.

β) Τῆς ὀρεινῆς πέρδικος, ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

γ) Τῆς πεδινῆς πέρδικος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

δ) Τῶν λοιπῶν θηραμάτων, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἀρθρου, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31 Μαρτίου».

«3. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα μετὰ κυνὸς πτερωτοῦ θηράματος μόνον τρυγῶν, ὀρτύγων καὶ δειροβίων πτηνῶν (ἀστομάγου, συκοφάγου) ἀπὸ 20ῆς Αὐγούστου, εἰς περιοχὰς διαβάσεως τούτων (περάσματα), καθοριζόμενας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τῇ προτάσει τῶν δασικῶν ἀρχῶν».

«4. Ὁ Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται δι' ἀποφάσεώς του, τῇ προτάσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τῆς Κυνηγετικῆς Συνομοσπονδίας, νὰ περιορίσῃ τὴν διάρκειαν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἢ τὰς ἐντὸς αὐτῆς ἡμέρας θήρας, καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ περιφέρειαν αὐτῆς».

"Αρθρον 12.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθρου 262 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«3. Ἡ ἄδεια θήρας, οὔσα προσωπικὴ καὶ ἀμεταβίβητος, ἰσχύει διὰ τὴν κυνηγετικὴν περίοδον καὶ περιφέρειαν, δι' ἣν ἐξεδόθη, διακρίνεται δέ :

α) Εἰς τοπικὴν, ἰσχύουσαν διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ.

ε) Είς περιφερειακήν, ισχύουσαν διὰ μίαν τῶν κυνηγετικῶν περιφερειῶν, περί ὧν τὸ ἄρθρον 260 τοῦ δασικοῦ κώδικος.

γ) Είς γενικήν, ισχύουσαν δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐπικράτειαν καὶ

δ) Είς γενικήν τοιαύτην ὑψηλῶν ξένων Κρατῶν, ισχύουσαν δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐπικράτειαν.

Ἡ ἄδεια θήρας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου Δημοσίου Ταμείου, ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφ. Θήρας), ἐκ αα) δραχμῶν ἑκατὸν εἰκοσι πέντε (125), διὰ τὴν τοπικὴν ἄδειαν, ββ) τριακοσίων (300), διὰ τὴν περιφερειακὴν, γγ) ἑξακοσίων (600), διὰ τὴν γενικήν, δδ) πεντακοσίων (500), διὰ τὴν γενικήν ἄδειαν ὑψηλῶν ξένων Κρατῶν, δι' ἄσκησιν θήρας μέχρι δέκα πέντε ἡμερῶν, εε) χιλίων πεντακοσίων (1.500), διὰ τὴν γενικήν ὑψηλῶν ξένων Κρατῶν, δι' ἄσκησιν θήρας μέχρι δύο μηνῶν καὶ σστ) τριῶν χιλιάδων (3.000), διὰ τὴν γενικήν ὑψηλῶν ξένων Κρατῶν, δι' ἄσκησιν θήρας κατὰ τὴν διάρκειαν ὁλοκλήρου τῆς κυνηγετικῆς περιόδου. Οἱ ὁμογενεῖς ὑπήκοοι ξένων Κρατῶν ἢ οἱ διαμόνοντες ἐν Ἑλλάδι πέραν τῆς δεκαπενταετίας, καταβάλλον, διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδείας, τὰ ὡς ἄνω διὰ τοὺς ἡμεδαποὺς καθοριζόμενα ποσά. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι δυνατὴ ἡ αὐξομείωσις τῶν ὡς ἄνω ποσῶν».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 280 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 280.

Κυρώσεις κατὰ ἐπιχειρούντων καταπάτησιν δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως.

1. Οἱ ἐπὶ δημοσίῳν δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων, τοιούτων μερικῶς δασοσκεπῶν ἢ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν, κεκτημένων λόγῳ θέσεως ἢ συστάσεως ἢ ἐκτάσεως ἐξαιρετικὴν σημασίαν, ἐπιχειρούντες καταπάτησιν ἢ δημιουργίαν ἀνυπαρκτῶν δικαιωμάτων διὰ ψευδῶν ἢ εἰκονικῶν τίτλων ἢ δικῶν, εἰς τὰς ὁποίας δὲν μετέγεε τὸ Δημόσιον ἢ διὰ συστάσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ συνεταιρισμῶν μετὰ τρίτων ἢ δι' ἀπατηλῆς μεταβιβάσεως δικαιωμάτων εἰς ἀγνοούντας τὴν ἀνυπαρξίαν αὐτῶν ἢ δι' ἐμπλοκῆς τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἀλληπαλλήλους ἀπασχολήσεις καὶ ἐνεργείας, ἀποληγούσας εἰς ἀκύρωσιν ἢ περιγραφήν ἢ ἐξασθένειν ἢ ἀμφισβήτησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἢ διὰ τῶν ὁμοίων συνιστῶντων ἐξαπάτησιν ἢ καθ' ὅσον οἰονδήποτε τρόπον ἢ μέτρον τείνοντα ὅπως παραστήσῃ ὑπὸ νόμιμον ἐμφάνισιν, ἀξιώσεις καταδῆλως ἀθεμήτους, ὡς καὶ οἱ ἀποδεχόμενοι μεταβιβάσιν δικαιωμάτων, ἐν γνῶσει τῆς εἰκονικότητος καὶ ἀνυπαρξίας αὐτῶν παρὰ τῷ δικαιωπαρόχῳ, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἐκ τῆς τυχόν καταληφθεῖσης ἐκτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 6 μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον 100.000 δραχμῶν, ἐφ' ὅσον δι' ἄλλων διατάξεων νόμου ἢ πράξεις δὲν τιμωρεῖται αὐστηρότερον.

2. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποδόλης καταστῆ τελεσιδικιον καὶ ἐπιχειρηθῇ παρὰ τοῦ ἀποβληθέντος ἀνακατάληψις τῆς ἐξ ἧς ἀπεβλήθη ἐκτάσεως, ἐπιβάλλονται κατ' αὐτοῦ ποινὴ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τεσσάρων μηνῶν καὶ χρηματικὴ τοιαύτη μέχρις 20.000 δραχμῶν.

3. Ἐπὶ μεταβιβάσεως κυριότητος ἢ οἰουδήποτε ἑτέρου ἐμπράγματος δικαιώματος ἐπὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, αἰτία πωλήσεως, δωρεᾶς, προικοῦ ἢ ἑτέρας πράξεως ἐν ζῳῇ, ὁ μεταβιβάζων ὑποχρεοῦται ὅπως, κατὰ τὴν τυχόν κατάρτισιν τοῦ προσυμφώνου ὡς καὶ κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου, προσαγάγῃ ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος τῆς δικαιοπραξίας, εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὑποχρεούμενον νὰ κάμῃ μνεῖαν ἐν τῷ συμβολαίῳ, δηλώσιν του συντεταγμένην κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ Ν. Δ)τι: 105)1969, ἐν ἣ νὰ δηλοῦται, ὅτι οὐδέποτε τὸ Δημόσιον διεξεδίχθησε κυριότητα ἢ ἕτερον ἐμπράγματος δικαιώματος τοῦ μεταβιβάζοντος ἐπ' αὐτῆς καί, ἐφ' ὅσον ἠγέρθη τοιαύτη διεκδίκησις ἢ ἀμφισβήτησις, νὰ δηλοῦται ὅτι ἡ κυριότης τοῦ μεταβιβάζοντος ἢ ἕτερον ἐμπράγματος δικαιώματος ἐκρίθη κατ' ἔναντι τοῦ Δημοσίου εἴτε δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως, εἴτε διὰ τοιαύτης ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικίου

τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος δηλώσεως, δι' ἧς οὗτος δηλοῖ σχετικὴν διεκδίκησιν ἢ ἀμφισβήτησιν τοῦ Δημοσίου, ὁ συμβολαιογράφος ὑποχρεοῦται ὅπως ἀπόσχη τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, εἶναι δυνατόν νὰ καθορισθῇ ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως. Συμβολαιογράφος, συντάσσων πράξεις μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος, ἢ ἑτέρου ἐμπράγματος τοῦ δικαιώματος ἐπὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἄνευ τηρήσεως τῶν ὡς ἄνω διατάξεων, ὡς καὶ οἱ διὰ τοῦ υπογραφέντος συμβολαίου συμβληθέντες, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων περὶ πειθαρχικῆς εὐθύνης τοῦ συμβολαιογράφου.

4. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθρου, συλλαμβανόμενοι ἐπ' αὐτοφώρῳ, δικάζονται κατὰ τὴν, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 417 καὶ ἐπόμενα τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, καθοριζομένην διαδικασίαν».

Ἄρθρον 14.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 285 τοῦ Ν.Δ. 86)1969, μετὰ τὴν παράγραφον 2 αὐτοῦ, προστίθεται παρ. 3, ἔχουσα οὕτω:

«3. Ὁ ἐξ ἀμελείας παραβαίνων τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων στ, ζ, η, θ καὶ ι τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 206, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς καὶ ἡμίσεος (1 1/2) ἐτους».

2. Αἱ παράγραφοι 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 τοῦ ἁρθρου 285 λαμβάνουν ἀντιστοίχως τοὺς ἀριθμοὺς 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 286 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 286.

Ποινὰ κατὰ τῶν καταστρεφόντων, ἀφαιρούντων κλπ. ὄρσθημα τῶν δασῶν.

1. Ὁ καθ' ὅσον οἰονδήποτε τρόπον καταστρέφων, ἀφαιρῶν, ἢ μετατοπίζων ὄρσθημα δάσους ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν, τοποθετηθέντα κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ τοπογραφικὰς σημάσεις ἢ ὁδοσημάσεις ἐντὸς τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ, αἰσθητικοῦ δάσους καὶ διατηρητέου μνημείου τῆς φύσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς (1) ἐτους, ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, θεωρουμένης ὡς ἐπιβαρυντικῆς τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ὁ ἔνοχος εἶναι ὁμορὸς ἰδιοκτητῆς.

2. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθρου 80 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν (3) μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Τὰ χρησιμοποιούμενα μέσα, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρανόμου πράξεως, κατασχονται καὶ δημεύονται ἐκποιοῦμενα ἢ καταστρεφόμενα, κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

3. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 80 τιμωροῦνται, ἐφ' ὅσον εἰδικαὶ διατάξεις νόμου δὲν ὀρίζουν ἄλλως, διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν, ἐὰν ἐκ τῶν παραβάσεων τούτων οὐδεμία ἐπῆλθε ζημία ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλίας (1.000) δραχμᾶς. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας (1.000) δραχμᾶς, οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐξ (6) μηνῶν».

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸ ἄρθρον 287 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 τροποποιεῖται ἡ παράγραφος 16 καὶ προστίθενται παράγραφοι 17 καὶ 18, ὡς ἀκολουθῶς:

«16. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις εἰς πταισματικὰς ποινὰς εἶναι ἐκκλητή. Ἡ ποινὴ τῆς κρατήσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν δέκα (10) ἡμερῶν. Κατὰ τὰ λοιπά, ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 55 καὶ 57 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος».

«17. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθρου 252 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο (2) ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ διὰ μίας τῶν ποινῶν τούτων, εἰς περίπτωσιν ἀμελείας».

«18. Οἱ παραβάται τῶν περὶ θήρας ἀτυνομικῶν διατάξεων τιμωροῦνται διὰ κρατήσεως μέχρις ἐξ (6) μηνῶν καὶ

διὰ προστίμου τουλάχιστον χιλίων (1.000) δραχμῶν, τὰ δὲ μέσα, δι' ὧν ἐνεργεῖται ἡ παράβασις, κατάσχονται καὶ δημοιώνται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 288».

*Ἄρθρον 17.

Ἰδρυσις Ἐθνικοῦ Δρυμοῦ Σουνίου.

1. Ἰδρύεται διὰ τοῦ παρόντος ἔθνικὸς δρυμὸς, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σουνίου. Ἡ περιφέρεια, ἡ ἔκτασις καὶ τὰ ὄρια τοῦ πυρῆνος καὶ τῆς περιφερειακῆς ζώνης τούτου ρυθμίζονται διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, μὴ ἐχούσης ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἔδαφ. α τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 79.

2. Τὰ τῆς ὀργανώσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἔθνικοῦ δρυμοῦ Σουνίου ρυθμισθῆσονται δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ, τιθεμένου ἐν ἰσχύϊ, κατὰ τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 79 ὀριζόμενα.

*Ἄρθρον 18.

Ἐφαρμογὴ Διατάξεων.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ἱδρυθέντων ἔθνικῶν δρυμῶν, βάσει τοῦ Α.Ν. 856)1937 «περὶ ἔθνικῶν δρυμῶν» καὶ τοῦ Ν.Δ. 86)1969 «περὶ δασικοῦ Κώδικος», οἵτινες διατηροῦνται, τῆς λειτουργίας τούτων διεπομένης καὶ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, πλὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 περιπτώσεις α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 80 μόνον ὡς πρὸς τὰ μεταλλεῖα.

*Ἄρθρον 19.

Διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, κωδικοποιοῦνται ὡς ἄρθρα 4, 9 καὶ 14 αὐτοῦ, αἱ διατάξεις τῶν Ν. Δ)των ὑπ' ἀριθ. 871)1971 καὶ 919)1971, τὰ ὅποια ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καταργοῦνται, ὡς ἀντικαθιστάμενα διὰ τῶν διατάξεων τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων.

*Ἄρθρον 20.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Διατάξεις ἄρθρων τοῦ Ν.Δ. 86)1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», ὡς ταῦτα ἀντικαθίστανται ἢ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος, παραπέμπουσαι πρὸς ἄρθρα τοῦ αὐτοῦ Δασικοῦ Κώδικος, θεωροῦνται παραπέμπουσαι πρὸς τὰ ἄρθρα ὡς τυχὸν ταῦτα ἀντικαθίστανται ἢ συμπληροῦνται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος.

*Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνομαί τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΛΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ,
ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΥ-
ΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΤΑΝΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ,
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΠΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ,
ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 998

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 3217)55 περὶ ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκτάσεων τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ὡς οὗτος ἰσχύει μετὰ τὴν τροποποίησιν καὶ συμπληρωσίν του ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 4546)66.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
σάσαμεν καὶ διατάσσομεν:

*Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διαδικασία, οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις αἱ καθοριζόμεναι ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 4546)66 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς αἰτήσεις τὰς ὑποβληθείσας πρὸς ὀριστικὴν παραχώρησιν κατεχομένων ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ Ν. 3217)55 οἰκοπέδων τοῦ Οἰκισμοῦ Περσάματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεθῆθησαν οἱ ὀριστικοὶ τίτλοι κυριότητος τῶν οἰκοπέδων μέχρι τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 4546)66.

2. Ἐκδοθέντες ἤδη ὀριστικοὶ τίτλοι κυριότητος μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 4546)66 συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἂν εἴη αἱ πρὸς παραχώρησιν αἰτήσεις ὑπεβλήθησαν πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου.

*Ἄρθρον 2.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4546)66 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυρῶς ὡς ἀκολούθως:

1. Δικαιούχοι παραχώρησεως οἰκοπέδου ἀναγνωρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς Πειραιῶς μετὰ γνώμην τοῦ παρ' αὐτῷ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Στεγᾶσεως:

α) Οἱ πληροῦντες τὰς προϋποθέσεις παροχῆς στεγαστικῆς συνδρομῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περὶ Λαϊκῆς Κατοικίας Νομοθεσίας, ὡς αὐταὶ ἐκωδικοποιήθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 775)64 Β.Δ., ἐφ' ὅσον οὗτοι:

(1) Ἠτήσαντο τὴν παραχώρησιν ἢ αἰτήσωσι ταύτην ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ

(2) Κατέχουν τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ ὑφίσταται μόνιμος ἢ προσωρινὴ οἰκοδομή.

β) Οἱ μὴ πληροῦντες τὰς προϋποθέσεις παροχῆς στεγαστικῆς συνδρομῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περὶ Λαϊκῆς Κατοικίας Νομοθεσίας, ἐφ' ὅσον οὗτοι:

(1) Ἠτήσαντο ἢ αἰτήσωσι τὴν παραχώρησιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ

(2) Κατέχουν τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ ὑφίσταται κτίσμα μόνιμου δομῆς ἀποτελοῦν πλήρη κατοικίαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Στεγᾶσεως Πειραιῶς καὶ μὴ ρυμοτομούμενον, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν διαμένουν μόνιμως ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω κτίσματος ἢ τοῦ οἰκισμοῦ Περσάματος «κατ' ἐξαιρέσιν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος».

*Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 3217)55, Ν.Δ. 4546)66 καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ οἰκοπέδου περιλαμβάνεται καὶ ἰδανικὸν μερῆδιον αὐτοῦ.

*Ἄρθρον 4.

Οἱ μὴ ὑποβαλόντες αἰτήσεις πρὸς ὀριστικὴν παραχώρησιν τῶν παρ' αὐτῶν κατεχομένων οἰκοπέδων ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4546)66 ταχθεῖσων προθεσμιῶν δύναται ὑφισταμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προϋποθέσεων ἢ ἀναγνωρισθῶν δικαιούχοι παραχώρησεως οἰκοπέδου, ἐφ' ὅσον ὑποβάλλουν αἴτησιν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Άρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνοματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩΪ-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ,
ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΤ-
ΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ,
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ,
ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠ. ΤΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

(4)

Περὶ συστάσεως θέσεων Ἱεροκήρυκος εἰς Ἱερὰς
Μητροπόλεις.

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13)1970 Κανονισμοῦ «περὶ τῶν Ἱεροκήρυκων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ)τος 876)1971 «περὶ ὑπαγωγῆς τῆς Δημοσίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων».

3. Τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις τῶν οἰκείων Σεβ. Ἱεραρχῶν.

4. Τὰς ἀπὸ 22.9.1971, 23.9.1971 καὶ 24.9.1971 ἀποφάσεις αὐτῆς, ἀποφασίζει:

Τὴν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως σύστασιν:

α) Μιᾶς προσωρινῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, πρὸς τακτοποίησιν διὰ μετατάξεως κληρικῶν ἐκ τῆς δημοσίας ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως προερχομένων.

β) Μιᾶς προσωρινῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Φθιώτιδος, πρὸς τακτοποίησιν διὰ μετατάξεως κληρικῶν ἐκ τῆς δημοσίας ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως προερχομένων, καὶ

γ) Τρίτης θέσεως Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἐδέσσης καὶ Πέλλης.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1971

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος

- † Ὁ Ἀθηνῶν **ΙΕΡΩΝΤΜΟΣ**, Πρόεδρος
- † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας **ΓΕΩΡΓΙΟΣ**
- † Ὁ Μυτιλήνης **ΙΑΚΩΒΟΣ**
- † Ὁ Ἰωαννίνων **ΣΕΡΑΦΕΙΜ**
- † Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης **ΔΙΟΝΤΣΙΟΣ**
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας **ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ**
- † Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ**
- † Ὁ Εἰάνθης **ΑΝΤΩΝΙΟΣ**
- † Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεσιτιάδος **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**
- † Ὁ Νικαίας **ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

Ὁ Ἀρχιγραμματεῶν

† Ἀρχιμ. **ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΗΣ**

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἔτησια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » Β'	»	350
3. » » Γ'	»	300
4. » » Δ'	»	500
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ἐπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » Β'	»	17,50
3. » » Γ'	»	15.—
4. » » Δ'	»	25.—
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ἐἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδοπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν.	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν.	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παραοχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων.	»	2.000
10. Τῶν περὶ παραοχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδοπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70.	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67.	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67.	»	500

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

Γ. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων.	»	500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων.	»	500

Δ. Ἐἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως λαματικῶν ὑδάτων	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὁρίσθη εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπου, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπου ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε. Γ.
Θ. ΚΩΣΤΙΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ